

در نظر بگیرید؟

- اطلاعات را یکبار و از یک منبع کسب کنید. با این کار اختلافات و ناراضیتی‌ها به حداقل می‌رسد؛
- تاحد امکان شغلها را ترکیب کنید تا جایی که مدیران کارگشا با گروههای کارگشا بوجود بیایند. این افراد تنها نقطه‌های تماس فرایند با خارج از آن هستند؛
- برای هر موقعیت، فرایند مناسب آن را بوجود آورید (چند فرایند برای شرایط مختلف).

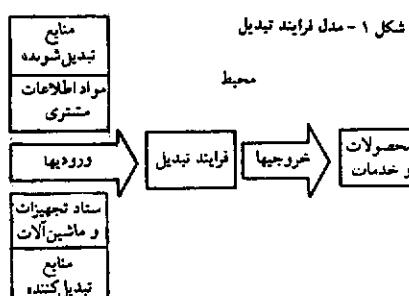
مدیریت تولید و عملیات چیست؟

مدیریت تولید و عملیات عبارت است از مدیریت فرایندها، کارکنان، تکنولوژی و سایر منابعی که برای تولید محصولات و خدمات مورداستفاده قرار می‌گیرند. هر کتاب درسی درباره POM شامل فصل‌هایی در ارتباط با طراحی محصولات، طراحی عملیات، برنامه‌ریزی و کنترل ظرفیت مواد، کیفیت و بهره‌وری منابع است. مباحث مطرح شده در این زمینه‌های اصلی معکن است کاملاً کیفی و یا کمی باشد.

علم مدیریت عملیات، دارای دو زمینه اصلی است، که ارتباط زیادی با مفاهیم و دستورالعمل‌های BPR دارد. اولین زمینه، فرایندگرا بودن مدیریت تولید و مهندسی صنایع است. دوم، مدیریت عملیات نیز مانند BPR شامل مفاهیم و روشهایی برای طراحی مدیریت و بهبود فرایندهای عملیاتی است.

تعريف فرایند

مدیریت تولید و عملیات، مناسب‌ترین علم برای پاسخ و توضیح درمورد فرایندها است. ولی این کار ساده نیست. زیرا اکثر نویسنده‌گانی که وابسته به POM هستند، فرایند را بیشتر بر اساس فرایندهای تبدیل تعریف کرده‌اند. فرایند عبارت است از تبدیل و رویدیها (منابع) به خروجیها (محصولات و خدمات) (شکل ۱).

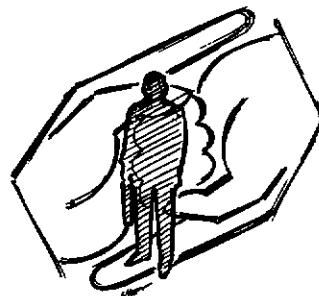
مهندسی مجدد فرآیندهای کسب و کار

متجم: فرشید عبدی ملک‌آبادی

INTERNATIONAL JOURNAL OF

PRODUCTION & OPERATION

MANAGEMENT NO.12 /95

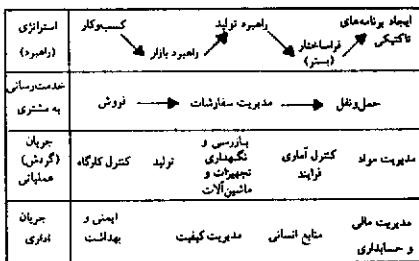
مقدمه

توسعه مفاهیم و کاربردهای مهندسی مجدد (BUSINESS PROCESS REENGINEERING - BPR) با طرح مطالعاتی (مدیریت در دهه ۹۰) دانشگاه MIT آغاز شد.^(۱)

اولين مقاله مشهور درباره مهندسی مجدد توسط مایکل هامر در نشریه هاروارد بیزینس ریسیوو، منتشر شد.^(۲) کتاب داونپرست در زمینه نوواری، خلاقیت در فرایندها^(۳)، اولين اثری بود، که رویکرد زیادی به استفاده از تکنولوژی اطلاعات (IT) در BPR داشت. اما در عین حال واضح بود که بسیاری از مثالهای مورداستفاده در BPR ارتباط زیادی با مدیریت عملیات و خدمات یا مهندسی صنایع داشتند.

البته، بعضی نویسندهان، در مردم BPR کاری را انجام دادند، که قبلاً برای مفاهیم زنجیره تامین، پشتیبانی و ساخت انجام شده بود.^(۴) هدف از این مقاله این نیست که نشان دهیم مهندسی مجدد یکی از روشهای مدیریت عملیات است ولی می‌خواهیم مفاهیم و روشهایی که در این حیطه وجود دارد و می‌توان از آنها در BPR استفاده کرد را مورد بررسی قرار دهیم. بنابراین یادگیری از نتایج سایر فلسفه‌های بهبود، می‌تواند به صورت ارزشمندی در برنامه‌های BPR مورداستفاده قرار گیرد. برای این کار، ابتدا لازم است تعريف زیر را از BPR ارائه دهیم:

- سازمان، مجموعه‌ای است از فرایندها، که دارای ویژگی استراتژیکی، عملیاتی و امکان‌پذیری، هستند. BPR روش است برای بهبود شدید در عملکرد با استفاده از منابع، به طریقی که حداکثر ارزش افزوده در فعالیت‌های سازمان عاید شود. در مهندسی مجدد، فعالیت‌های هزینه‌بر در سطح فرایندها و یا کل سازمان، به

- عملکرد تاکنیکی سازمان را به عهده دارد؛
- ۲ - خدمت رسانی به مشتری: این فرایند مسئولیت توسعه پاسخگویی کار را به نیازهای مشتریان به عهده دارد و به تهابی به منزه یک سیستم جامع کسب و کار است.
 - ۳ - جریان اداری: مسئولیت پشتیبانی و توسعه کلیه فرایندها را به عهده دارد.
 - ۴ - جریان اداری: مسئولیت اطمینان از پشتیبانی و توسعه کلیه فرایندها و ایجاد آنها را به عهده دارد.

خواص عناصر فرایندی

- در این قسمت به بررسی شش خواص فرایندها می پردازم. لازم به یادآوری است که زمینه آنها از POM گرفته شده است و ریشه در مدیریت عملیات دارند.
- ۱ - زنجیره ارزشها: عناصر فرایند شامل فعالیتهاست که دارای ارزش افزوده است. همچنین فعالیت‌هایی نیز در این فرایندها وجود دارند که ارزش افزوده تولید نمی‌کنند. به این فعالیتها، اصطلاحاً «ضایعات» گفته می‌شود. اکثر پیشرفت‌ها در عملکرد عناصر فرایندی به کمک حذف فعالیت‌های ضایع‌کننده انجام می‌شود.
 - ۲ - تغییرپذیری: کلیه فرایندها، متغیر هستند. این بین معنی است که برونداد یک فرایند ممکن است هرگز تکرار نشود. تشخیص علتهای خاص تغییرپذیری (علل خارجی) و علل طبیعی (که ذاتاً در هر فرایند وجود دارند) برای کنترل فرایند بسیار مهم است. هنگامی که یک فرایند تحت کنترل باشد، می‌توان از روش‌های آماری جهت پیش‌بینی برونداد و بررسی فرایند، استفاده کرد.
 - ۳ - اندازه گیری: کلیه فرایندها قابل اندازه گیری هستند. بعضی از شاخص‌های مهم اندازه گیری در ارتباط با مشتری هستند که به سوگیری سازمان درجهت خدمت رسانی به مشتریان کمک می‌کنند. اگر کل سازمان را زنجیره‌ای از مشتریان

می‌آورد. با این روش، مدیریت تولید و عملیات باید توانایی شروع انواع تبدیل‌ها را در محیط‌های مختلف داشته باشد، درست همان‌طور که اصول BPR برای هر فرایند سازمانی قابل استفاده هستند.

دروندادها (ورو دیها)ی فرایند تبدیل

ورو دیها به دو دسته تقسیم می‌شوند:

الف - منابع تبدیل شونده یعنی متابعی که در طول فرایند با روش‌های مشخصی تغییر می‌کنند یا تکامل می‌یابند. معمولاً این منابع ترکیبی از مواد، اطلاعات و مشتریان هستند. به عنوان مثال یک بانک در ابتدا اطلاعات را پردازش می‌کند و بعد مواد (پول و صورتحسابها) و مشتریان (فاکتورها و تغییر در حسابها) نیز دچار تغییر می‌شوند.

ب - منابع تبدیل کننده (یعنی متابعی که برای تبدیل منابع نوع الف مورد استفاده قرار می‌گیرند). دو درونداد اصلی از این نوع عبارتند از کارگاهی (ساخت‌افزارهای نظیر ساختمانها و تجهیزات) و ستاد که وظایف نگهداری و برنامه‌ریزی، اجرا و کلایه مدیریت عملیات را به عهده دارد.

هر دو گونه ورو دیها، برای فرایندهای تبدیل موردنیاز هستند.

فرایند تبدیل

فرایند تبدیل، از منابع تبدیل کننده، جهت تبدیل منابع تبدیل شونده، استفاده می‌کند. تبدیل ممکن است از مسیرهای مختلفی انجام شود. (شکل ۱)

الف - موادی که از لحاظ فیزیکی تغییر شکل پیدا می‌کنند، مانند ورق فولاد که تبدیل به بدنه ماشین می‌شود یا مکان آنها تغییر می‌کند مثل سفارشات پستی، یا ممکن است مالک آنها تغییر کند مانند خودervoشی، یا ذخیره‌شونده مانند اینبارداری.

ب - اطلاعات ممکن است تغییر شکل پیدا کنند مثل پردازشها مالی یا محل آنها تغییر کند مثل مخابرات و یا ممکن است وضعیت آنها تغییر کند. مثل تحصیلات و یا ممکن است ذخیره شوند اینبارداری.

ج - مشتریان ممکن است به صورت فیزیکی تغییر کنند مثل کوتاه کردن می‌سر در آرایشگاه و یا مکان آنها تغییر کند مثل سفر با هوایپما، قطار و... یا ممکن است در جایی سکونت کنند مثل استفاده از امکانات هتلها و مسافرخانه‌ها، یا ممکن است به صورت فیزیولوژیکی تغییر کنند مثل مسائل بهداشتی و درمان و یا از لحاظ روانی دچار تغییر شوند (مثل تفریحات و سرگرمی).

تعداد نسبتاً کمی از انواع فرایندهای تبدیل (بهبود، نگهداری و حرکت) تاکنون پدید آمده‌اند. اغلب در شرایط واقعی، ترکیبی از دو یا بیشتر گونه‌های مختلف تبدیل، فرایند را بوجود

بروندادها (خروجیها)

بروندادها فرایند تبدیل به دو نوع کلی طبقه‌بندی می‌شوند:

۱ - محصولات: که قابل لمس هستند و می‌توان آنها را نگهداری و حمل کرد. کیفیت از دیدگاه مشتری، اساساً مرتبط با محصول است.

۲ - خدمات: که ناملموس هستند و نمی‌توان آنها را حمل و یا نگهداری کرد. آنها نوعاً، همزمان با تولید مصرف می‌شوند. کیفیت در این حالت علاوه بر وابستگی به نتیجه خدمت وابسته به احساس مشتری نسبت به سیستم ارائه خدمات است.

شایان ذکر است، که اکثر بروندادهای فرایندهای تبدیل، ترکیباتی از دو نوع فوق الذکر هستند.

فرایندهای کسب و کار

عملیات را می‌توان به عنوان نمونه‌ای از فرایندهای کسب و کار در نظر گرفت. نکته اصلی این است که منابع تبدیل شونده از خارج محدوده‌های سازمان تأمین می‌شوند و بروندادها به شکل محصول یا خدمات از مزهای سازمان خارج می‌شوند. از این خاصیت «خاتمه به خاتمه» می‌توان برای بیان تفاوت میان فرایندهای کسب و کار استفاده کرد. فرایندهای از ورود دروندادها به داخل مزهای سازمان شروع شده و با خروج بروندادها از مزهای سازمان خاتمه می‌یابند. این دیدگاه، ارتباط کاملی با پیام BPR درمورد «تأسیس دویاره شرکت» دارد. داونپرست استقاد دارد که فعالیت بهبود فرایند ساده نیست.

تاکنون سازمانهای زیادی، شروع از صفر را تجربه کرده‌اند. آنکه (شرکتی در بریتانیا) مثالی از این سازمانهای است. در این شرکت تاکنون مهندسی مجدد فقط چهار فرایند اصلی کسب و کار (سازمان) را شناسایی کرده است. (شکل ۲) این فرایندها، عبارتند از:

۱ - جریان استراتژی: این فرایند مسئولیت توسعه استراتژی به منظور کسب اطمینان از سودآوری بلندمدت و همچنین بهینه کردن

انبوه و خسته کننده برای انجام هر فعالیت و تلاشی استفاده کرد. آموزش باید بیشتر در حین اجراء، جهت پشتیبانی اجرای صحیح به صورت مداوم انجام شود. مدیران میانی حتماً باید برای آموزش و اجراء مورد توجه واقع شوند. این افراد باید حس کنند که کمبود آموزش برایشان مشکل آفرین خواهد شد و آموزش می‌تواند نقش‌های جدید آنها را مشخص و تنظیم کند.

برای این که مشکلات را به شکل کاملی مستوجه شویم، به حرفاهای مشتریان، تامین‌کنندگان و کارکنان با دقت گوش کنید. فعالیت‌های سازمان باید درجه‌ته انجام شود که برای مشتریان دارای اولویت است. حتماً باید حقایق و مسائل سازمان موربدپرسی کامل قرار گیرند باید به این فکر که نباید تقصیرها را به گردن فرد مشخص انداخت، با مساله برخورد و راه حل آن تعیین شود.

نباید فقط به ایزرهای تکنیکی توجه کرد. در بسیاری از موارد، کارکنان، مهارت‌های رهبری و خلاقیت دارای اهمیت بیشتری هستند. ایزرهای پیچیده طراحی فرایند توجه خود را از طراحی مجدد فرایند به درک کامل فرایند موجود تغییر داده‌اند و از مشارکت ستاد غیرهستی جلوگیری می‌کنند و همچنین مانع تعهد و نوآوری هستند. دره رجای نتیجه به این برونداد فرایند که تامین‌کنندگان در آن، تاثیرگذار هستند، آنها را دخالت دهید و از آنها استفاده کنید. سازمانهای دارای وضعیت مناسب هستند که زنجیره تامین آنها خوب عمل کند و از یک نگرش مشارکتی نسبت به روابط مشتریان و تامین‌کنندگان استفاده کنند. چنین نگرشی درون زنجیره تامین می‌تواند منجر به مزایای قابل توجهی برای همه قسمتها شود.

سعی نکنید یک مرتبه کار زیادی را انجام دهید. هنگامی موفقیت خود را چشیدگیرید که به تداوم آن اعتماد داشته باشید. میزان تحرک برای تغییر در اثر تجربه طولانی بدهست می‌آید و این کار باید قبل از شروع هر حرکت جدیدی با دقت تعیین شود. روش‌های بهبود نیز مانند منحنی فراگیری پیشرفت می‌کنند و الگویی مطابق آن دارند.

TQM و JIT شامل پایهای برای تغییر و چالش هستند که باید متشر شوند. این فرایند ارتباطی می‌تواند با به کارگیری بازیها و شبیه‌سازی جهت شروع آن تسهیل و پیام آن ارائه شود. درحقیقت این روشها، حاوی مطالبی

منابع فقط می‌تواند بعضی از شاخص‌ها را افزایش دهد. یعنی تولید با بهترین کیفیت محصول یا خدمات به صورت سفارشی و با کمترین هزینه و زمان، کار مشکل است.

دومین پیشرفت POM، واردکردن مشتری به درون زنجیره تولید بوده است. با این تحول، خدمات و تأثیر مشتری به عنوان قسمتی از عملیات سازمان درنظر گرفته می‌شود.

سومین پیشرفت، از تلاش ژاپنی‌ها بوجود آمد. این پیشرفت بزرگترین تغییری بود که در طی ۱۵ الی ۲۰ سال گذشته بوجود آمده بود. جالب است که این تحول از طریق دانشگاهها و توریزین‌های دانشگاهی بوجود نیامد، بلکه توسط مهندسین کارخانه‌های تولید خودرو و لوازم الکترونیکی در ژاپن و پیروان آنها در آمریکا و اروپا پدید آمد.

این تحول سبب ایجاد مقاهم و کاربردهای کیفیت جامع (TQM)، نظام تولید درست به موقع، مدیریت زنجیره تامین و تولید سفارشی و مهندسی همزمان شد.

درسهایی برای BPR

بررسی جنبه‌های مختلف داشش مدیریت عملیات و مهندسی صنایع و چارچوب قواعد BPR توجه را به مشترکات JIT، TQM و مهندسی همزمان جلب می‌کند. دلایل شکست و موقفيت JIT، TQM و مهندسی همزمان، نقش مهمی برای آینده BPR دارد. پس اهمیت دارد که با این مسائل هم آشنا شویم.

نقش مدیرعامل، (CEO) برای جهت‌گیری TQM و توجیه JIT دارای اهمیت زیادی است. تعهد مدیریت عالی نسبت به بهبود، مهمترین مساله است. مسئولیت مدیران عالی در برای برنامه‌های بهبود، غیرقابل تفویض است. CEO باید با برنامه‌های توسعه و بهبود سازمان، همچون یک اولویت استراتژیک رفتار کند.

استفاده از TQM و JIT باید متناسب با محیط کسب و کار هر سازمانی باشد. برای اجرای مفید و مساعد بهتر است در ابتدا وضعیت فرایندهای ویژه را محک زد. این کار برای شکستن وضعیت سابق سازمان و پیدا کردن سه رشته کار، مناسبترین شیوه است.

آموزش در وقت مناسب و سطح مناسب، یکی از راههای کسب موفقیت است. آموزش، حامی فعالیت‌های بهبود است و باید نقش خود را به خوبی ایفاء کند. از آموزش نباید به صورت

فرض کنیم، می‌توان جهت یکپارچه کردن فرایندها، از شاخص‌های مشترک جهت اندازه‌گیری استفاده کنیم.

۴ - شبکه‌ای بودن: ساختار تجزیه فرایندهای کار، نشان داد که می‌توان مجموعه‌ای منطقی از ارتباطات بین فرایندها در سازمان بوجود آورد. باید برای هریک از بخشها، هدف‌گزینی و آینده‌نگری کرد و آنها را به صورت استراتژیک مهمنگ کرد. تشابه شیوه تفکر در سازمان سبب ارتقاء تفکر مبنی بر فرایند حتی فراتر از مرزهای سازمان می‌شود و رابطه‌های خارجی با تامین‌کنندگان، مشتریان و غیره را درون فرایند دربرمی‌گیرد. شبکه فرایند باید تاحد امکان ساده باشد. این مساله، اصلی‌ترین چالش مهندسی مجدد است.

۵ - مالکیت: فرایندها از مالکیت و مسئولیت سود می‌برند. این مزایا هم برای قهرمانان فرایندها (فرایندهای سطوح بالا) و هم برای مالکین فرایندها (برای وظایف) این اطمینان را ایجاد می‌کند که فرایند برای سازمان اهمیت زیادی دارد و در مرکز فعالیت‌های سازمان قرار دارد. فرایندها را همیشه می‌توان بهبود داد. بهویژه اگر این بهبود بعد از ساختاردهی مجدد بنیادی انجام شود.

۶ - اتوماسیون: شونبرگر توصیه می‌کند «اگر تغییرپذیری فرایند را نمی‌توانید از طریق دیگری کنترل کنید، تدریجاً همه چیز را خودکار کنید. اتوماسیون فرایند باستی پس از ساده‌سازی افرایندی و یکپارچه کردن آن انجام شود و هدف آن ایجاد موتور و نیروی محرك تغییر از درون باشد. نظریه پردازان BPR نظریه هامر و چمپی اشاره می‌کنند که IT عامل تقویت BPR است. فرضیه ما این است که این خواص قابل اعمال به کلیه فرایندها در تمام سطوح سلسله مراتب هستند.

پیشرفت‌های مدیریت تولید و عملیات و مهندسی صنایع سه پیشرفت عمده در حوزه POM و BPR مهندسی صنایع وجود داشته است که با دارای ارتباط است. اولین مفهوم، استراتژی عملیاتی است. که بین راهبرد رقابتی و توانایی عملیاتی سازمان ایجاد ارتباط می‌کند مفهومی که در استراتژی عملیاتی نادیده گرفته شده است. رابطه تنگاتنگ بین هدف رقابت و توانایی عملیات است. با این استدلال که هر ترکیبی از

مشترکی هستند. ترکیبی از فعالیتهای دارای ارزش افزوده و فعالیتهای که ارزش افزوده تولید نمی‌کنند، تغییرپذیری ذاتی، قابلیت اندازه‌گیری، ارتباط منطقی با یکدیگر (شبکه بودن)، سود بردن از مالکیت و نیاز شدید به اتوکاسیون بعداز اینکه مهندس مجدد اجرا شد.

زمینه BPR درحال توسعه است و هنوز مرحله توسعه را پشت سر نگذاشته است. اجرای موثر BPR نیاز به استفاده از همه علوم مدیریت دارد. اگر مفاهیم رشته‌های مختلف علوم مدیریت را به همان صورت که قابل اعمال و استفاده مفید در BPR هستند، درک کنیم، احتمال موفقیت در اجرای مهندسی مجدد افزایش می‌یابد. نایاب مشکلات و تجربه‌های اجرای سایر فلسفه‌های بهبود را فراموش کنیم. به کارگیری تکنیک‌ها و مفاهیم مدیریت تولید و مهندسی صنایع در مهندسی مجدد، به صورت بالقوه دارای ارزش زیادی است. □

منابع:

- 1 - SCOTT MORTON, M.S., THE CORPORATION OF THE INFORMATION TECHNOLOGY AND ORGANIZATIONAL TRANSFORMATION, OXFORD UNIVERSITY PRESS, OXFORD, 1991.
- 2 - HAMMER, M., "RE-ENGINEERING WORK: DON T AUTOMATE OBLITERATE", HARVARD BUSINESS REVIEW, JUNE 1990.
- 3 - DAVENPORT, T.H. PROCESS INNOVATION: REENGINEERING WORK THROUGH INFORMATION TECHNOLOGY. HARVARD BUSINESS SCHOOL PRESS, BOSTON, M.A.1993.
- 4 - JOHANSSON, H.J. MCHUGH. P.PENDLEBURY. A.J. AND WHEELER, W.A. III, BUSINESS PROCESS REENGINEERING - BREAKPOINT STRATEGIES FOR MARKET DOMINANCE, JOHN WILEY & SONS, NEW YORK, NY, 1993.
- 5 - WOMACK, J.P. AND JONES, D.T. "FROM LEAN PRODUCTION TO THE IEAN ENTERPRISE". HARVARD BUSINESS REVIEW, MARCH/APRIL 1994.

را به صورت مجزا فقط نمی‌توانیم در محدوده‌های سیستم‌های اطلاعاتی (IS) و یا POM حل کنیم. این مساله فقط با درنظرگرفتن کلیه جنبه‌های فرایند، کارکنان و تکنولوژی به شکل موقیت‌آمیزی قابل حل است.

نتیجه‌گیری

با مطالعه مسائل و مباحث POM می‌توانیم برنامه‌های BPR را با موفقیت اجرا کنیم. ارزشمندی این کار، اجتناب از خطراتی است که، BPR ممکن است با آن مواجه شود. این خطرات و مشکلات قبلاً در مدیریت تولید و عملیات تجربه شده است. از نظر ما، موضوع JT شیوه ایجاد فرایندها است، درحالی که TQM و گونگونگی مدیریت در چنین سازمانهایی ارائه نمی‌کند. این مساله برای مشخص کردن گونگونگی مدیریت فرایندهای عملیاتی استراتژیک و مدیریت فرایندهای عملیاتی اهمیت ساده‌سازی و تعامل بین آنها، دارای اهمیت بسیاری است و POM نیز هنوز راه حلی برای آن صورت قطعی ندارد.

ثانیاً، اگر یک سازمان فرایندهای ایجاد کردیم، طور می‌توانیم وضعیت سیستم‌های متقارن‌یافته جدید را برای پشتیبانی فرایندها، تزل کنیم؟ چگونه می‌توانیم این سلسله‌ها را برد سنجش قرار دهیم؟ این مساله را ما ادعا کردیم. این ادعا براساس مسائلی است که در رکنها مشاهده کردیم. در شرکت‌های موردنظر، سیستم‌های اندازه‌گیری عملکرد، هرگز به شکل نسبی مساله را حل نکرده‌اند و همواره ایجاد رضایتی کرده‌اند. درحقیقت این سوالهای، فراتر محدوده POM است و برای پاسخگویی به آن بد از علوم مالی، حسابداری، منابع انسانی و ستراتژیک استفاده کرد.

ثالثاً، به نظر می‌رسد، تعارض در روشها بین سعده‌هندگان سیستم‌های اطلاعاتی و اعضای تاد عملیاتی بوجود آید و این امر مشکل‌آفرین سود. انفجار و رشد بیش از حد ابزارهای امپیوتري برای پشتیبانی BPR مشخص کرد که از و تقاضا برای ابزارهای پیچیده طراحی فرایند وجود دارد. اما، هنوز هم استفاده از این ابزارهای چیزی برای افزاد غیرمتخصص مشکل است. استفاده از این ابزارهای پیچیده - با استفاده از ایجی که درمورد سایر فلسفه‌های بهبود و استفاده از آنها ارائه شد - با در مراحل بازین دچار مشکل خواهد کرد و به آن خسارت واهدزد. مجدداً، مانند حالت قبلی، این مساله

تعريف فرایندها مثل تعريف کیفیت، کار ساده‌ای نیست. چراکه تفسیرهای زیادی در مورد آن وجود دارد و این تفسیرها، اشتباه‌آفرین هستند. به این علت که قسمت اصلی و قلب BPR را فرایندها تشکیل می‌دهند، باید تعريف محکمی از فرایند ارائه کنیم.

* ساده‌ترین تعريف فرایندها، تبدیل ورودیها (منابع) به خروجیها (محصولات یا خدمات)

است؛

* یک فرایند کسب وکار، یک حالت «خاتمه به خاتمه» از تعريف فوق است. یعنی ورودیهای آن از خارج مرزهای سازمان تامین می‌شود و برondادهای آن نیز به خارج از مرزهای سازمان ارسال می‌شوند. فرایندهای کسب وکار در سازمانهای مهندسی مجدد شده از لحاظ تعداد، کم شمار هستند (شاید فقط ۴ الی ۶ فرایند).

* سایر فرایندها (اجزاء فرایندهای کسب وکار) می‌توانند و باید به صورت سلسله مرتبی مرتب شوند. هرچه تعداد سطوح کمتر باشد بهتر است. پیشنهاد ما ۴ سطح است.

* کلیه فرایندها در سطوح مختلف دارای خواص